

i Løbet af 10 Aar 450 Kr. Af dette Beløb faar han udbetalt 65 pCt., eller ca. 292 Kr., og der bliver saaledes til Rest 158 Kr., som den paagældende Kasse derude beholder tilligemed Renterne af det hele Beløb, thi den paagældende Arbejder faar ikke Renter af det Beløb, han kan forlange udbetalt. Sætte vi blot Renten til 3 pCt., saa bliver det i 10 Aar 66 Kr., som lagt til de 158 Kr. giver 224 Kr. Dette betaler en Arbejder i 10 Aar til Geværfabrikkens Pensionskasse, for at den skal passe paa et Beløb af 292 Kr., som den har modtaget fra ham. Jeg finder, at dette er i højeste Grad urigtigt, og at man, hvis man overhovedet vil tvinge Arbejderne paa Fabrikken til at være i en Sparekasse, burde give dem deres Penge tilbage med Renter, eller i alt Fald det indstudte Beløb, naar de ikke længere ere i Fabrikkens Tjeneste, og de ikke komme i en saadan Stilling at de kunne blive pensionsberettigede efter de gældende Regler. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, men tillade mig at henstille til den højtærede Krigsminister at tage dette Forhold under Overvejelse. Jeg mener, at det staar i absolut Modstrid med alt, hvad man i øvrigt tender. Jeg synes nemlig, at Arbejderne, naar de skulle spare, og saa maa have Ret til under en eller anden Form at faa udbetalt, hvad de have opsparet. Men i det omhandlede Tilfælde er der det uheldige Forhold, at hvad der spares ad den nævnte Vej, godskrives de tilbageblivendes Konti, og da alle Funktionærer og Arbejdere paa Fabrikken, saa vidt jeg ved endogsaa de højeste Funktionærer, skulle være Medlemmer af Pensionskassen, er det ret særligt, at der er en vis Interesse til Stede for de tilbageblivende Funktionærer; de vide nemlig, at de fra Aar til Aar faa 35 pCt. af de fratraadtes Indskud godskrevet deres Konti. Pensionskassen kan altsaa blive ret lukrativ for de enkelte, der blive tilbage, og den raader ogsaa over ret betydelige Beløb. Dette kan ses deraf, at man ikke har fundet bedre Anvendelse for Pengene end at bygge Boliger for Arbejdere ved Fabrikken, et Formaal, jeg ikke tror det er synderlig heldigt at anvende disse Penge til. Jeg henstiller altsaa til den højtærede Krigsminister at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse og søge at faa det forandret saaledes, som jeg har antydnet. Jeg finder ikke, at der er den fjerneste Grund til at Staten eller andre Institutioner skulle optræde som Formyndere for Arbejderne, og jeg mener derfor, at man meget godt kunde stryge hele denne Historie; men ønsker man virkelig at vedblive, maa det absolut forlanges, at alt det indstudte

betales tilbage, for saa vidt de paagældende ikke komme til at nyde Pension. — Under de Forhandlinger, vi have hørt de forgaaende Dage her i Salen, er der jo gaaet som en almindelig Understrøm, at det, man fra alle Sider ønskede, det, man saa vidt muligt skulde søge at naa paa Finansloven, var at hæve vort Erhvervslov, søge at skaffe bedre økonomiske Vilkaar til Stede for Landets Befolkning, og det har selvfølgelig fuld Sympati fra alle Sider. Jeg vil imidlertid her tillade mig at gøre en Bemærkning, nemlig denne, at man ikke maa forveksle Forholdene i saa Henseende, men maa huske paa, at den Omstændighed, at man fremmer visse Befolkningsklassers Interesser, ikke alle Tider er ensbetydende med, at man fremmer hele Folkets Interesser. Der er her særligt et Punkt, som jeg ønsker at pege paa. Vi hørte forleden mellem to ærede Medlemmer nogen Debat — den er ikke afsluttet endnu — om Virkningen af Tolden. Det ærede Medlem fra Slagelse (Røedt) gjorde i saa Henseende ganske rigtig opmærksom paa, at Arbejderne i overordentlig mange Tilfælde kun havde meget ringe Nytte af Tolden, idet man jo kunde hente udenlandsk Arbejdskraft her ind i saa stor Udstrækning, som man kunde faa eller ønskede det; i alt Fald lagde Tolden ingen Hindringer i Vejen herfor. Jeg staar nu ingenlunde paa det Standpunkt, at man skal forhindre udenlandske Arbejdere fra at komme ind i vort Land, tværtimod; men jeg mener dog, at det er god Statshusholdning, baade for private og ganske særlig for de offentlige Myndigheder, for Regeringen, hvor den har Indflydelse paa Forholdene, at sørge for, at saa vidt muligt Landets egne næringsdrevende og Arbejdere blive beskæftigede med de Arbejder, der skulle udføres her i Landet. Dette

Rettelser.

- Sp. 412, L. 3—4: „Tisted Amts 2den Valgfreds (Trolle)“, læs: „Tisted Amts 3dje Valgfreds (N. Andersen)“.
- L. 19 f. n.: „Tisted Amts 3dje Valgfreds“, læs: „Tisted Amts 2den Valgfreds“.
- 416, L. 4—5: „gaa op til Damperne og sælge“, læs: „og hente hos Fiskerne“.
- 428, L. 3 f. n. indskydes før „Sl. 3°“: „fra Strib“.
- 429, L. 34 og 35 f. o.: „ønsker at faa Ekspresstoget til at standse“, læs: „ønsker at faa Forbindelse med Ekspresstoget“.